

Een schoolplan schrijf je in de docentenkamer!

Marcel Kemper, rector Gymnasium Felisenum

'Hoe krijg ik een schoolplan dat geen papieren tijger wordt?' Met die vraag liep ik rond. Het Gymnasium Felisenum is een kleinschalig gymnasium van 650 leerlingen. De kleinschaligheid is onze kracht. We willen een leergemeenschap zijn waarin mensen elkaar stimuleren en persoonlijke aandacht krijgen. In die filosofie past het dat ook zo'n schoolplan door iedereen gedragen wordt.

Op één van onze bijeenkomsten heb ik het aan de orde gesteld. Iedereen is gevraagd mee te denken over de toekomst van de school met als doel: het schoolplan met elkaar vormgegeven. De reacties waren erg positief. En ondanks de werkdruk en de lastige afstemming van agenda's is het de mensen gelukt zich hiervoor vrij te maken.

Door de docenten zijn acht concrete thema's benoemd waar we met zijn allen de komende vijf jaar aan willen werken. Het gaat over thema's als de instroom van leerlingen, de identiteit van de school, pedagogiek en didactiek en de bedrijfsvoering. De docenten kwamen stuk voor stuk met een prachtige verwoording van hun ambities op de thema's. En daar bleef het niet bij: in de koffiekamer gaat het gesprek nu over vraagstukken rond maatwerk en differentiatie en over instroom. Er vinden discussies plaats over de vraag hoe we de buitenwereld de school binnen halen en over de rol van technologie in het onderwijs.

Ook gaan docenten rond deze thema's op bezoek bij andere scholen en instellingen en laten ze zich inspireren door ontwikkelingen in de omgeving. Ze zijn zelfs bij elkaar gaan eten om de thema's uit te werken. Binnenkort delen we de opbrengsten. De afgelopen periode heb ik ervaren dat er een echte 'leergemeenschap' is ontstaan: leren van en met elkaar door het echte gesprek over onderwijs in de docentenkamer. Toen ik dat onlangs benoemde, merkte een van de docenten terloops op: 'tja, het is omdat onderwijs ertoe doet!'

Voor mij volgen nog twee uitdagingen: hoe zorg ik dat de gesprekken herkenbaar in het nieuwe schoolplan komen? En vervolgens dat de discussie blijft leven in de komende jaren?